SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)

z dne 12. marca 2007 *

V zadevi T-417/04,

avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina, ki jo zastopata E. Bevilacqua in F. Capelli, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata L. Visaggio in E. Righini, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Republike Madžarske, ki jo zastopa P. Gottfried, zastopnik,

* Jezik postopka: italijanščina.

zaradi predloga za razglasitev ničnosti določbe, s katero se omejuje pravica do uporabe imena „Tocai friulano“ do 31. marca 2007 in jo kot pojasnjevalno opombo vsebuje točka 103 priloge I k Uredbi Komisije (ES) št. 1429/2004 z dne 9. avgusta 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 753/2002, ki določa nekatera pravila za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 o opisovanju, označevanju, predstavitvi in zaščiti določenih proizvodov vinskega sektorja (UL L 263, str. 11),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, V. Vadapalas in N. Wahl, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

1 Uredba Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL L 179, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba), ki se uporablja od 1. avgusta 2000, v členu 19 določa, da „[d]ržave članice razvrstijo sorte vinske trte za proizvodnjo vina“ in da v svoji razvrstitvi „navedejo […] sorte vinske trte, ki so primerne za proi-

zvodnjo posameznega kakovostnega vina, pridelanega na določenem pridelovalnem območju (pdpo), proizvedenega na njihovem ozemlju“.

2 V členih od 47 do 53 ter prilogah VII in VIII k osnovni uredbi je navedena veljavna Skupnostna ureditev za opisovanje, označevanje, predstavitev in zaščito določenih proizvodov iz vinskega sektorja.

3 V členu 47(1) osnovne uredbe je določeno:

„Pravila o poimenovanju, označevanju in predstavitvi nekaterih proizvodov iz te uredbe ter zaščita nekaterih podatkov in pojmov so določeni v tem poglavju in v prilogah VII in VIII […]“

4 Člen 50 osnovne uredbe se glasi:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi zainteresiranim strankam v skladu s členoma 23 in 24 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine omogočile preprečitev uporabe geografskih označb za proizvode, navedene v členu 1(2)(b), za proizvode, ki nimajo izvora v kraju, označenem z zadevno geografsko označbo, tudi kadar je naveden pravi izvor blaga ali se uporablja geografska označba pri prevodu ali skupaj z izrazi ‚vrsta‘, ‚tip‘, ‚slog‘, ‚imitacija‘ ali podobno.

2. V smislu tega člena velja kot ‚geografska označba' označba, ki označuje izvor proizvoda na ozemlju tretje države, članice Svetovne trgovinske organizacije, ali v regiji ali na prostoru v okviru tega ozemlja takrat, ko se določena kakovost, ugled ali druga lastnost proizvoda lahko določi za ta geografski kraj izvora.

[…]"

5 Člen 52(1) osnovne uredbe določa:

„1. Če država članica uporablja ime določenega območja za označevanje kakovostnega vina, pridelanega na določenem pridelovalnem območju (pdpo), ali vina, namenjenega za predelavo v takšno kakovostno vino, pridelano na določenem pridelovalnem območju (pdpo), če je to primerno, se to ime ne sme uporabljati za označevanje proizvodov vinskega sektorja, ki niso proizvedeni na tem območju, in/ali proizvodov, ki niso označeni z imenom v skladu z veljavnimi predpisi Skupnosti in nacionalnimi predpisi. […]

Brez poseganja v predpise Skupnosti v zvezi z določenimi tipi kakovostnih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju (pdpo), lahko države članice pod proizvodnimi pogoji, ki jih morajo še določiti, dovolijo, da se ime določenega območja združi s podrobnostmi, ki veljajo za proizvodni postopek ali tip, ali z imenom sorte vinske trte ali sinonimom tega imena. […]"

6 V prilogi VII, točka B(1), k osnovni uredbi so opredeljene neobvezne navedbe na etiketi vina. V njej je določeno:

„Označevanje proizvodov, ki so bili proizvedeni v Skupnosti, se lahko dopolni z naslednjimi podatki, pod pogoji, ki se posebej določijo:

[…]

(b) za namizna vina z geografsko označbo in kakovostna vina[, pridelana na določenem pridelovalnem območju]:

[…]

— ime ene ali več sort vinske trte […]“

7 V prilogi VII, točka G(3), k osnovni uredbi, je navedeno:

„Vsaka država članica odgovarja za nadzor in zaščito kakovostnih vin[, pridelanih na določenem pridelovalnem območju,] in namiznih vin z geografsko označbo na svojem trgu v skladu s to uredbo.“

8 Osnovna uredba je bila izvršena z Uredbo Komisije (ES) št. 753/2002 z dne 29. aprila 2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 118, str. 1). Uredba št. 753/2002 se uporablja od 1. avgusta 2003.

9 V členu 19 Uredbe št. 753/2002, z naslovom „Navedba sorte vinske trte“, je določeno:

„1. Imena sort vinske trte, uporabljenih za proizvodnjo namiznega vina z geografsko označbo ali kakovostnega vina[, proizvedenega v določenih regijah] ali njihove sopomenke, se lahko navedejo na nalepki za vino, če

[…]

(c) ime sorte ali katera od njegovih sopomenk ne zajema geografske označbe, uporabljene za opis kakovostnega vina[, proizvedenega v določenih regijah], namiznega vina ali uvoženega vina, navedenega na seznamih sporazumov, sklenjenih med Skupnostjo in tretjimi državami, in, kadar ga spremlja kakšna druga geografska navedba, je predstavljeno na nalepki brez te geografske navedbe;

[…]

2. Z odstopanjem od odstavka 1(c):

(a) se lahko na nalepki vina z navedeno geografsko označbo navede ime ali sopomenka sorte, ki zajema geografsko označbo;

(b) se lahko uporabijo imena ali sopomenke sort iz priloge II v skladu z nacionalnimi določbami in določbami Skupnosti, ki veljajo na dan, ko začne veljati ta uredba […]“

10 V prilogi II k Uredbi št. 753/2002, z naslovom „Seznam sort vinske trte in njihovih sopomenk, ki vsebujejo geografsko označbo in ki se lahko uporabijo na nalepkah vin v skladu s členom 19(2)“, je v zvezi z Italijo med drugim vključena navedba „Tocai friulano, Tocai italico“. V skladu z opombo pod črto glede te navedbe se „ime ‚Tocai friulano‘ in njegova sopomenka ‚Tocai italico‘ […] lahko uporabljata v prehodnem obdobju do 31. marca 2007“.

11 Uredba št. 753/2002 je bila, potem ko se je 1. maja 2004 Evropski uniji pridružilo deset novih držav, med njimi Republika Madžarska, spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1429/2004 z dne 9. avgusta 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 753/2002 (UL L 263, str. 11, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Izpodbijana uredba se uporablja od 1. maja 2004.

12 Zgoraj navedeni člen 19 Uredbe št. 753/2002 ni bil spremenjen. Tudi zgoraj navedena priloga II k tej uredbi ni bila vsebinsko spremenjena v zvezi z navedbo „Tocai friulano, Tocai italico“.

13 Iz te priloge, kakor je bila spremenjena v skladu s prilogo I k izpodbijani uredbi, namreč izhaja, da sta na seznamu sort vinske trte in njihovih sinonimov v zvezi z Italijo navedeni ime „Tocai friulano“ v točki 103 in ime „Tocai italico“ v točki 104. Za „Tocai friulano“ je dodano napotilo, da se „[i]me ‚Tocai friulano‘ […] lahko uporablja samo za kakovostna vina[, pridelana na določenem pridelovalnem območju,] iz regij Veneto in Friuli, med prehodnim obdobjem, do 31. marca 2007“. Za „Tocai italico“ je dodano napotilo, da se „[s]inonim ‚Tocai italico‘ […] lahko uporablja samo za kakovostna vina[, pridelana na določenem pridelovalnem območju,] iz regij Veneto in Friuli, med prehodnim obdobjem, do 31. marca 2007“.

14 Podobna navedba z istim prehodnim ukrepom v točki 105 priloge I se nanaša na Francijo in ime sorte Tokay Pinot gris, za katero je v napotilu prav tako določeno, da se „[s]inonim ‚Tocai Pinot gris‘ […] lahko uporablja samo za kakovostna vina[, pridelana na določenem pridelovalnem območju,] iz departmajev Bas-Rhin in Haut-Rhin, med prehodnim obdobjem, do 31. marca 2007“.

15 Iz celotne priloge I k izpodbijani uredbi je razvidno, da je prepoved uporabe določenih imen sort ali njihovih sopomenk po 31. marcu 2007 predvidena samo za tri navedena imena.

Postopek in predlogi strank

16 Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina je 15. oktobra 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

17 Komisija je z ločeno vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 27. januarja 2005, podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

18 Predsednik četrtega senata Sodišča prve stopnje je s sklepom z dne 21. februarja 2005 Republiki Madžarski dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije.

19 Tožeča stranka je 30. marca 2005 predložila stališča o ugovoru nedopustnosti, ki ga je podala Komisija.

20 Republika Madžarska je 13. aprila 2005 vložila intervencijsko vlogo.

21 Komisija in tožeča stranka sta 24. in 29. junija 2005 predložili stališča o intervencijski vlogi Republike Madžarske.

22 Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina v tožbi Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo razglasi za dopustno;

— razglasi ničnost določbe, s katero se omejuje pravica do uporabe imena „Tocai friulano“ do 31. marca 2007 in jo kot pojasnjevalno opombo vsebuje točka 103 priloge I k izpodbijani uredbi;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

23 V ugovoru nedopustnosti Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot nedopustno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

24 V intervencijski vlogi Republika Madžarska Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot nedopustno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

25 Na podlagi člena 114(1) Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje na zahtevo ene izmed strank odloči o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Sodišče prve stopnje odloči drugače. Sodišče prve stopnje ocenjuje, da v tem primeru dokumenti v spisu zadostujejo in da ni treba začeti ustnega postopka.

Trditve strank

26 Komisija trdi, da izpodbijana uredba avtonomne dežele Furlanija - Julijska krajina ne zadeva posamično v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

27 Trdi, da ta uredba, natančneje točka 103 priloge I, vsebuje splošna in abstraktna pravila, da se nanaša na vse gospodarske subjekte, ki opravljajo dejavnost v sektorjih proizvodnje in trženja vina, to je na osebe, ki so določene splošno in abstraktno, ter da je zato normativni splošni akt.

28 Komisija navaja, da tudi če bi bilo dokazano, da tožeča stranka sama proizvaja „Tocai friulano“, to ne bi bilo dovolj, da bi jo izpodbijana uredba posamično zadevala. Dejstvo, da lahko normativni akt različno konkretno vpliva na različne pravne subjekte, za katere se uporablja, namreč še ne pomeni, da jih lahko ločuje od vseh

drugih zadevnih subjektov, če se ta akt uporablja na podlagi objektivno določenega položaja.

29 Komisija trdi, da tožeča stranka kljub zatrjevanju, da naj bi imelo poimenovanje „Tocai friulano“ funkcijo kolektivne znamke, ne more trditi, da je pravna imetnica te domnevne znamke. Zato naj zadeva, v kateri je bila izrečena sodba Sodišča z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorníu proti Svetu (C-309/89, Recueil, str. I-1853), ne bi bila upoštevna za ta spor. Poleg tega trdi, da ime „Tocai friulano“ ni geografska označba, ampak le ime sorte vinske trte, ter v nasprotju z označbami porekla ne spada na področje pravic industrijske in poslovne lastnine. Pariška konvencija za varstvo industrijske lastnine z dne 20. marca 1883 in Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljevanju: TRIPs), sklenjen v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL 1994, L 336, str. I-214), naj se v tem primeru ne bi uporabljala.

30 Tožena stranka trdi, da se z izpodbijano uredbo ne posega v svobodno izvajanje regionalne pristojnosti tožeče stranke, zlasti v kmetijskem sektorju, ker so v Italiji označbe porekla vin v pristojnosti države in ne dežel, kar dokazuje dejstvo, da je bila ustrezna nacionalna zakonodaja, v kateri je povzeta časovna omejitev uporabe imena „Tocai friulano“, sprejeta z državnim aktom. Poleg tega trdi, da je pri skupni ureditvi kmetijskih trgov poseganje držav članic omejeno s predpisi Skupnosti in da bi bila pristojnost tožeče stranke, če bi v skladu z nacionalno zakonodajo lahko urejala uporabo zadevnega imena vinske trte, podrejena spoštovanju prava Skupnosti. Poleg tega dejstvo, da uporaba akta Skupnosti lahko vpliva na družbenogospodarske razmere na ozemlju regionalne skupnosti, ne zadošča, da bi zadevni akt to skupnost posamično zadeval.

31 Nazadnje Komisija trdi, da je zagotovljeno učinkovito sodno varstvo, saj bi bilo zakonitost sporne uredbe mogoče izpodbijati posredno, z izpodbijanjem povezanih nacionalnih aktov, pri čemer bi nacionalno sodišče predložilo Sodišču vprašanje za predhodno odločanje, kot se je zgodilo pri poimenovanju „Tocai friulano“.

32 Republika Madžarska, ki podpira trditev Komisije iz ugovora nedopustnosti, poleg tega trdi, da je enaka določba, kot je določba izpodbijanega akta, za katero se zahteva razglasitev ničnosti, obstajala že v Uredbi št. 753/2002, za katero je rok za vložitev ničnostne tožbe že potekel.

33 Poleg tega naj ne bi bil dokazan neposredni interes tožeče stranke za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, saj naj bi se z Uredbo priznavala pravica do uporabe posameznega imena vinske trte državam, ne pa njihovim ozemeljskim podenotam. Izpodbijana določba naj ne bi ustvarjala ne pravic ne obveznosti za italijanske dežele.

34 Neobstoj individualnega interesa tožeče stranke naj bi dokazovalo tudi dejstvo, da naj ne bi bila edina oseba, ki jo zadeva sporna časovna omejitev, saj se podoben ukrep uporablja tudi za francoske vinogradnike v zvezi s trto Tokay Pinot gris.

35 Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina trdi, da je njena tožba dopustna.

36 Trdi, da jo izpodbijana določba neposredno zadeva, ker se neposredno uporablja, organom, ki sprejemajo potrebne ukrepe za njeno izvajanje, ne pušča nobene lastne presoje in ker izrecno zadeva poimenovanje „Tocai friulano“, s tem ko časovno omejuje njegovo uporabo. Tožeča stranka pa naj bi bila neposredno zainteresirana

za ohranitev tega poimenovanja kot proizvajalka grozdja zadevne sorte in ker se vino s tem imenom proizvaja iz grozdja, ki je v celoti pridelano na njenem ozemlju in pomeni velik del vinogradniške proizvodnje v deželi.

37 Tožeča stranka trdi, da jo izpodbijana določba posamično zadeva kot lastnico eksperimentalnega vinograda in pridelovalko vinske trte „Tocai friulano“, ki jo namerava izboljšati, ter da je okoliščine zadeve Codorníu mogoče prenesti na ta primer. Trdi, da se z osnovno uredbo dovoljuje državam članicam, da dopolnijo neko geografsko označbo, tako da ji pripišejo ime sorte vinske trte, kar naj bi storili v Italiji za poimenovanje „Tocai friulano“, in da naj bi bilo ime sorte vinske trte bistven element geografske označbe, s katero se lahko poimenuje vino. Poleg tega naj bi bilo ime sorte vinske trte premoženje, katerega posebno ekonomsko in tržno vrednost naj bi priznavalo mednarodno pravo, zlasti TRIPs.

38 Izpodbijana določba naj bi škodovala gospodarskim interesom proizvajalcev vina „Tocai friulano“ iz dežele, ki je tožeča stranka in mora v skladu z zakonskimi predpisi ščititi te interese. Poleg tega naj bi škoda nastala samo v avtonomni deželi Furlanija - Julijska krajina, saj se ta vinska trta goji samo v tej deželi. Tožeča stranka naj bi bila torej posebno zainteresirana za ohranitev zadevnega poimenovanja, ki pomeni ekonomsko in socialno premoženje njenega ozemlja.

39 Tožeča stranka trdi, da je posamično prizadeta tudi kot avtonomna institucija, ki ima v skladu z italijansko ustavo izključno zakonodajno pristojnost na področju kmetijstva in naj bi se ji z ustavo priznavala pravica, da na področjih v svoji pristojnosti spremeni nacionalno zakonodajo, če meni, da je to ustrezno. Trdi, da so dežele, ki imajo od leta 1963 posvetovalno pristojnost pri vpisu vin v nacionalni register vinskih

trt, na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2389/89 z dne 24. julija 1989 o splošnih pravilih za razvrstitev sort vinske trte (UL L 232, str. 1) pristojne za določitev sort vinskih trt, ki jih je treba gojiti na njihovem ozemlju.

40 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je Sodišče prve stopnje v sodbi z dne 15. junija 1999 v zadevi Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina proti Komisiji (T-288/97, Recueil, str. II-1871, točki 31 in 41) odločilo, da mora biti zagotovljeno ustrezno sodno varstvo, zlasti subjektu javnega prava, ki ima zahtevani status pravne osebe ter ga posamično in neposredno zadeva akt Skupnosti, zaradi katerega svojih pristojnosti ne more izvajati tako, kot želi.

41 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je treba upoštevati osnutek Pogodbe o Ustavi za Evropo, v katerem je predvidena sprememba člena 230, četrti odstavek, ES, ker nova različica te določbe za dopustnost tožb zoper akte Skupnosti, ki tožeče stranke neposredno zadevajo, ne zahteva več, da jih zadevajo tudi posamično.

42 V zvezi s trditvijo Republike Madžarske glede prekluzije tožeča stranka ugotavlja, da tožena stranka v zvezi s tem ni podala ugovora nedopustnosti. Trdi, da je časovna omejitev uporabe imena „Tocai friulano“ iz Uredbe št. 753/2002 temeljila na sporazumu o vinih, sklenjenem med Skupnostjo in Republiko Madžarsko, katerega veljavnost se je izpodbijala s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, v katerem je bila izrečena sodba Sodišča z dne 12. maja 2005 v zadevi Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina in ERSA (C-347/03, ZOdl., str. I-3785). Zato naj ne bi bilo smiselno

izpodbijati navedene uredbe, saj je temeljila na mednarodnem sporazumu. Vendar naj bi se po pristopu intervenientke k Evropski uniji položaj temeljito spremenil, ker naj bi bili s pristopno pogodbo razveljavljeni prejšnji sporazumi in ker naj bi se – če omenjena pogodba ne vsebuje izrecnega odstopanja – uporabljalo le pravo Skupnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

43 V skladu s členom 230, četrti odstavek, ES „fizične ali pravne osebe lahko […] sprožijo postopke zoper […] odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe […]“

Narava izpodbijane določbe

44 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba merilo za razlikovanje med uredbo in odločbo iskati v tem, ali se sporni akt splošno uporablja ali ne (sodba Sodišča z dne 14. decembra 1962 v združenih zadeviah Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes in drugi proti Svetu, 16/62 in 17/62, Recueil, str. I-901, I-918, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. februarja 2005 v zadevi Comafrica in Dole Fresh Fruit Europe proti Komisiji, T-139/01, ZOdl., str. II-409, točka 87). Akt se splošno uporablja, če se uporablja v objektivno opredeljenih okoliščinah in ima pravne učinke za kategorije oseb, ki so določene splošno in abstraktno (zgoraj navedena sodba Comafrica et Dole Fresh Fruit Europe proti Komisiji, točka 87, v tem smislu glej tudi sodbo Sodišča z dne 21. novembra 1989 v zadevi Usines coopératives de déshydratation du Vexin in drugi proti Komisiji, C-244/88, Recueil, str. I-3811, točka 13).

45 V tem primeru določba izpodbijane uredbe, za katero tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti, to je pojasnjevalna opomba, ki vsebuje časovno omejitev uporabe imena „Tocai friulano“ iz točke 103 priloge I k omenjeni uredbi, določa, da se „[i]me

‚Tocai friulano' […] lahko uporablja samo za kakovostna vina[, pridelana na določenem pridelovalnem območju,] iz regij Veneto in Friuli, med prehodnim obdobjem, do 31. marca 2007". Ta določba je zapisana v prilogi z naslovom „Seznam sort vinske trte in njihovih sopomenk, ki vsebujejo geografsko označbo in ki se lahko uporabijo na nalepkah vin v skladu s členom 19(2) [Uredbe št. 753/2002]". Ta priloga ima dva stolpca: v prvem so navedena imena sort vinske trte ali njihove sopomenke, v drugem pa je za vsako poimenovanje iz prvega stolpca navedena ena ali več držav, ki ime lahko uporabljajo. V prilogi je navedenih 122 imen sort vinske trte ali njihovih sopomenk, v treh primerih pa tudi pojasnjevalna opomba o omejitvi pravice do uporabe poimenovanja. Iz priloge izhaja, da časovna omejitev za ime „Tocai friulano" velja tudi za njegovo sopomenko iz točke 104 „Tocai italico" in da je enaka časovna omejitev določena tudi za ime „Tokay Pinot gris" iz točke 105, ki zadeva Francijo. Za ostalih 119 imen ali sopomenk taka omejitev pravice do uporabe ne velja.

46 Tako je izpodbijana določba del splošnih predpisov, katerih predmet je določitev pravil za uporabo imen sort vinske trte ali njihovih sopomenk, ki vključujejo geografsko označbo, da se zaščitijo nekateri proizvodi iz vinskega sektorja v vsej Evropski skupnosti. Ti predpisi se nanašajo na objektivno opredeljene okoliščine. Te okoliščine predstavlja 122 primerov, v katerih se imena sort vinske trte ali njihovih sopomenk z odstopanjem lahko uporabljajo na nalepkah vin. Na podlagi člena 19(2)(b) Uredbe št. 753/2002 so v prilogi II k tej uredbi v različici, ki izhaja iz priloge I k izpodbijani uredbi, določeni trije primeri časovne omejitve za uporabo imena, med katerimi je določba, za katero tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti.

47 Ta določba se uporablja za vse sedanje in morebitne kmetovalce, proizvajalce in trgovce, ki jih zadeva uporaba izraza iz te določbe. Vključuje se v splošni okvir določb o opisu, poimenovanju, predstavitvi in zaščiti nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja, ki se vzpostavlja z izpodbijano uredbo ter zadeva vse subjekte in vse skupnosti v Evropski skupnosti.

48 V Skupnostni ureditvi je tako ob upoštevanju objektivno opredeljenih okoliščin predvidena časovna omejitev za uporabo določenih imen sort vinske trte ali njihovih sopomenk in ta določba, ki ima pravne učinke za kategorije oseb, ki so določene splošno in abstraktno, se v tej zadevi uporablja v treh primerih (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 31. maja 2001 v zadevi Sadam Zuccherifici in drugi proti Svetu, C-41/99 P, Recueil, str. I-4239, točka 25).

49 Sodišče je že dopustilo, da so omejitve ali odstopanja, ki so začasni (sodbi Sodišča z dne 11. julija 1968 v zadevi Zuckerfabrik Watenstedt proti Svetu, 6/68, Recueil, str. 595, 605, ter z dne 16. aprila 1970 v zadevi Compagnie française commerciale et financière proti Komisiji, 64/69, Recueil, str. 221, točke od 12 do 15) ali imajo ozemeljsko veljavnost (sodba z dne 18. januarja 1979 v združenih zadeviah Société des usines de Beauport in drugi proti Svetu, od 103/78 do 109/78, Recueil, str. 17, točke od 15 do 19), sestavni del vseh določb besedila, v katerem so vsebovane, in imajo razen pri zlorabi pooblastil splošni značaj teh določb (sodba Sodišča z dne 29. junija 1993 v zadevi Gibraltar proti Svetu, C-298/89, Recueil, str. I-3605, točka 18).

50 Splošni značaj izpodbijane določbe potrjuje dejstvo, da je ukrep, ki ima enake pravne učinke kot časovna omejitev za uporabo imena „Tocai friulano“, predviden za drugo ime sorte vinske trte, za „Tokay Pinot gris“, in ta omejitev objektivno podobno zadeva francosko regijo Alzacija (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 10. aprila 2003 v zadevi Komisija proti Nederlandse Antillen, C-142/00 P, Recueil, str. I-3483, točke od 60 do 63).

51 Izpodbijana določba se torej splošno uporablja v smislu člena 249, drugi odstavek, ES, zato je normativni ukrep.

Posamično zadevanje tožeče stranke

52 V skladu s sodno prakso ni izključeno, da lahko določba, ki je po naravi in obsegu normativna določba, ker se uporablja za zainteresirane gospodarske subjekte na splošno, nekatere od njih posamično zadeva. Za tak primer gre, kadar zadevni akt fizično ali pravno osebo prizadene zaradi nekaterih njenih posebnih lastnosti ali zaradi dejanskih okoliščin, po katerih se razlikuje od vseh drugih oseb, in jo zato individualizira na podoben način, kot individualizira naslovnika odločbe (glej zgoraj navedeno sodbo Codorníu proti Svetu, točki 19 in 20, ter sodbo Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točka 36 in navedena sodna praksa).

53 V tem primeru se avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina sklicuje, prvič, na to, da je lastnica eksperimentalnega vinograda, v katerem gojijo vinsko trto „Tocai friulano“, ter na upoštevnost sodne prakse v zadevi Codorníu, pri čemer se upošteva ekonomska in tržna vrednost zadevne vinske trte, ki naj bi imela funkcijo „kolektivne znamke“ in naj bi jo priznavalo mednarodno pravo, zlasti TRIPs.

54 Vloga proizvajalke, na katero se sklicuje tožeča stranka, ne omogoča, da bi šteli, da je individualizirana enako, kot če bi bil akt nanjo naslovljen. V skladu z ustaljeno sodno prakso splošne in normativne narave akta ni mogoče izpodbijati zaradi možnosti, da se bolj ali manj natančno opredelita število in celo identiteta pravnih oseb, za katere se akt uporablja v nekem trenutku, ker se ta uporablja za pravno ali dejansko objektivno okoliščino, opredeljeno z aktom v povezavi z njegovim ciljem (glej zgoraj navedeni sodbi Codorníu proti Svetu, točka 18, ter Sadam Zuccherifici in drugi proti Svetu, točka 29).

55 Vendar je treba opozoriti, da prepoved uporabe imena „Tocai friulano“ po 31. marcu 2007 velja na splošno in za nedoločeno obdobje za vse zadevne gospodarske subjekte, to je za pridelovalce te sorte vinske trte, proizvajalce zadevnega vina in trgovce z njim.

56 Poleg tega dejstvo, da uredba vpliva na pravni položaj posameznika, ni dovolj za njegovo razlikovanje od drugih (sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. aprila 2004 v zadevi Gonnelli in AIFO proti Komisiji, T-231/02, Recueil, str. II-1051, točka 38).

57 Poleg tega, čeprav določba iz priloge I k izpodbijani uredbi, za katero tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti, italijanskim proizvajalcem „Tocai friulano“, med katerimi naj bi bila avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina, lahko povzroči hude gospodarske posledice, ista priloga vsebuje popolnoma enako določbo za Tokay Pinot gris, ki prinaša podobne posledice za zadevne francoske proizvajalce, saj v obeh primerih velja časovna omejitev z istim skrajnim rokom za uporabo imena sorte vinske trte (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Nederlandse Antillen, točka 77). Zato učinki, ki po mnenju tožeče stranke škodujejo italijanskim proizvajalcem, tožeče stranke ne morejo razlikovati od drugih zadevnih gospodarskih subjektov.

58 Da bi akt subjekte posamično zadeval, namreč v nobenem primeru ni dovolj, da bi akt nekatere subjekte gospodarsko bolj prizadel kot njihove konkurente (sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. decembra 2004 v zadevi EFfCI proti Parlamentu in Svetu, T-196/03, ZOdl., str. II-4263, točka 47).

59 Poleg tega okoliščin iz zadeve, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Codorníu proti Svetu, ni mogoče prenesti na ta primer. V navedeni zadevi je splošno veljavna določba preprečila tožeči stranki uporabo grafične znamke, ki jo je

registrirala in tradicionalno uporabljala dolgo pred sprejetjem sporne uredbe, tako da je bila po sprejetju sporne uredbe in ob upoštevanju izključnih pravic, ki izhajajo iz registracije znamke, v popolnoma drugačnem položaju kot vsi drugi gospodarski subjekti.

60 V tem primeru ni tako. Iz spisa in pisnih vlog tožeče stranke izhaja, da je ime „Tocai friulano“ v smislu zakonodaje Skupnosti in tudi nacionalne zakonodaje sorta vinske trte, ki vsebuje geografsko označbo, vendar ne geografske označbe, ki izhaja iz pravic intelektualne lastnine in je iz tega naslova zaščitena. Poleg tega je Sodišče v skladu z zakonodajo, ki je veljala, preden je začela veljati izpodbijana uredba, odločilo, da imeni „Tocai friulano“ in „Tocai italico“ nista pomenili navedbe geografske označbe, temveč ime sorte vinske trte, ki je v Italiji priznana kot primerna za pridelavo določenih kakovostnih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju na ozemlju te države članice, medtem ko so bila madžarska vina, imenovana „Tokaj“ ali „Tokaji“, opisana z geografsko označbo (zgoraj navedena sodba Avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina in ERSA, točki 92 in 94). Vendar ni ne dokazano ne zatrjevano, da se je od takrat pravni status „Tocai friulano“ spremenil. Čeprav se dežela sklicuje na dolgo tradicijo gojenja vinske trte „Tocai friulano“ v Italiji, na njeno ekonomsko in družbeno vrednost ter domnevno funkcijo „kolektivne znamke“, ni nikjer dokazala, da poimenovanje „Tocai friulano“ spada na področje pravic industrijske in poslovne lastnine ne na področje pravic intelektualne lastnine. Zato z vidika tega spora sklicevanje na zadevo Cordoníu ni upoštevno.

61 Drugič, avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina trdi, da mora v skladu z zakonskimi predpisi ščititi ekonomske interese proizvajalcev vina „Tocai friulano“, in pojasnjuje, da bi škoda, ki bi jo povzročila izpodbijana določba, zadevala izključno to deželo, saj se zadevna vinska trta goji samo na njenem ozemlju. Glede tega je treba opozoriti, da splošni interes, ki ga dežela, ki je pristojni subjekt za gospodarska in socialna vprašanja na svojem ozemlju, lahko ima za izid postopka, ki bo ugoden za napredek njenega gospodarstva, ne zadostuje, da bi se štela za prizadeto v smislu člena 230, četrti odstavek, ES (zgoraj navedena sodba Komisija proti Nederlandse

Antillen, točka 69, in sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 7. julija 2004 v zadevi Região autónoma dos Açores proti Svetu, T-37/04 R, ZOdl., str. II-2153, točka 118).

62 Tretjič, avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina trdi, da kot subjekt, ki je na svojem ozemlju pristojen za kmetijstvo, lahko, če meni, da je to ustrezno, spremeni ustrezno nacionalno zakonodajo in v skladu z nacionalnim pravom določi sorte vinske trte, ki jih je treba gojiti na njenem ozemlju. V zvezi s tem je treba opozoriti, da porazdelitev zakonodajnih in regulativnih pooblastil v državi članici spada izključno na področje ustavnega prava te države in ni pomembna za presojo, ali ukrep prava Skupnosti morda prizadeva interese teritorialne skupnosti. V pravnem redu Skupnosti morajo namreč državni organi zagotoviti, da je zastopan morebiten interes, ki temelji na obrambi nacionalne zakonodaje, ne glede na ustavno ureditev in teritorialno organiziranost te države.

63 Poleg tega posebne zakonske in podzakonske pravice, ki jih morda lahko ima pravna oseba javnega prava države članice, razen države, tej osebi ne morejo podeliti posamičnega interesa za to, da bi predlagala razglasitev ničnosti določbe materialnega prava Skupnosti, ki ne vpliva na obseg njenih pristojnosti, ker oseba, ki je nosilka teh posebnih pravic, teh načeloma ne izvršuje v svojem interesu.

64 Nazadnje, trditve tožeče stranke glede porazdelitve pristojnosti v italijanski ustavni ureditvi nikakor niso prepričljive, saj se ne dotikajo posebnega vprašanja predpisov o označbah porekla vin. Komisija se, ne da bi ji glede tega kdo nasprotoval, sklicuje na sodno prakso italijanskega ustavnega sodišča, v skladu s katero je za označbe porekla

pristojna država in ne dežele. Vsekakor je bila nacionalna zakonodaja o uporabi imena vinske trte „Tocai friulano“ sprejeta z državnim aktom, to je z odlokom ministra z dne 26. septembra 2002, ki ga je tožena stranka predložila v spis.

65 Dežela, ki je tožeča stranka, zato ne more utemeljeno trditi, da jo izpodbijana določba zadeva, ker naj bi posegala v njene institucionalne pristojnosti.

66 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da jo posebna določba izpodbijane uredbe, za katero predlaga razglasitev ničnosti, posamično zadeva.

67 Te ugotovitve ne morejo ovreči trditve dežele, ki je tožeča stranka, glede zahtev po učinkovitem sodnem varstvu in potrebe po širši razlagi člena 230, četrti odstavek, ES. Sodišče je namreč odločilo, da z zahtevo po učinkovitem sodnem varstvu ni mogoče odstraniti pogoja posamičnega zadevanja iz člena 230, četrti odstavek, ES (zgoraj navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 44, in sodba Sodišča z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, str. I-3425, točka 36).

68 Nazadnje je treba za neupoštevno razglasiti trditev tožeče stranke glede člena III-365(4) osnutka Pogodbe o Ustavi za Evropo, saj to besedilo ni veljavno.

69 Iz vsega navedenega izhaja, da določba, s katero se omejuje pravica do uporabe imena „Tocai friulano“ do 31. marca 2007 in jo kot pojasnjevalno opombo vsebuje točka 103 priloge I k izpodbijani uredbi, avtonomne dežele Furlanija - Julijska krajina ne zadeva posamično v smislu člena 230, četrti odstavek, ES, zato je treba tožbo v celoti zavreči kot nedopustno, ne da bi bilo treba odločati o utemeljenosti drugih razlogov za nedopustnost, ki jih navaja Republika Madžarska.

Stroški

70 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji naloži plačilo stroškov v skladu s predlogi Komisije.

71 V skladu s členom 87(4) tega poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. V tem primeru Republika Madžarska, ki je intervenirala v podporo predlogom Komisije, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

sklenilo:

1. Tožba se kot nedopustna zavrže.

2. Tožeča stranka nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

3. Republika Madžarska nosi svoje stroške.

V Luxembourgu, 12. marca 2007

Sodni tajnik — Predsednik

E. Coulon — H. Legal